

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117213789
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117213789.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom P. slobody XXXX/XX, XXX XX V., proti povinnému O. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX V., vedenej pred súdnou exekútkou G.. O. D., so sídlom exekútorského úradu H. XXX, XXX XX V., pod sp. zn. XXXEX X/XX, o vymoženie XXX,-EUR, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu A. súdu Y. Y. sp. zn. XXEk/XX/XXXX zo dňa XX. júla XXXX, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/11/2017 zo dňa 28. júla 2017 **z a m i e t a**.

II. Súd povinnému náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/11/2017 zo dňa 28. júla 2017 **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 16.5.2017 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/37/2016-151 zo dňa 19.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.12.2016 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 15Ek/11/2017 dňa 29.5.2017, ktoré následne opravil opravným poverením zo dňa 5.6.2017 súdnu exekútku JUDr. Lujzu Michalovičovú, so sídlom exekútorského úradu Stráž 223, 960 01 Zvolen. Doručením poverenia súdnej exekútky dňa 30.5.2017 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 24.7.2017 predložila súdna exekútkou súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 19.6.2017, ktorý jej bol doručený dňa 21.6.2017, spolu s vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu zo dňa 17.7.2017, ktoré jej bolo doručené dňa 19.7.2017.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.6.2017, odôvodnil skutočnosťou, že s oprávneným majú voči sebe vzájomné pohľadávky, ktoré je možné podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) navzájom započítať. Povinný poukázal na trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/55/2016, na základe ktorého bol oprávnený uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a Trestného zákona, a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Ďalej povinný poukázal aj na znalecký posudok vyhotovený v uvedenom trestnom konaní. Povinný poukázal aj na platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/10/2017, ktorým bol oprávnený zaviazaný uhradiť povinnému sumu 1.887,60,-EUR s prísl., ku ktorému uviedol, že bol voči nemu podaný odpor a bolo nariadené pojednávanie. Povinný mal na základe uvedených informácií za to, že došlo k zániku pohľadávky oprávneného voči nemu započítaním pohľadávok a preto žiadal súd o zastavenie exekúcie. Povinný súdu nepredložil o svojich tvrdeniach žiadny dôkaz.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 17.7.2017 a vo svojom vyjadrení poukázal na to, že pohľadávka povinného nie je spôsobilá na započítanie s jeho pohľadávkou, nakoľko jeho pohľadávka je priznaná exekučným titulom a o pohľadávke povinného ešte prebieha občianskoprávne konanie na Okresnom súde Zvolen, na ktoré poukazuje povinný. Toto konanie súdu ešte nebolo právoplatné skončené a nie je zrejmá ani výška pohľadávky. Preto navrhol aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 15Ek/11/2017 zo dňa 28.7.2017, po preskúmaní veci, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko nezistil žiadny zo zákonných dôvodov, ktorý by odôvodňoval zastavenie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na skutočnosť, že povinný svoje tvrdenie o existencii pohľadávky voči oprávnenému, ktorú by bolo možné započítať, nepreukázal žiadnym listinným dôkazom. Súd tak nemal nijakým spôsobom preukázanú existenciu pohľadávky povinného voči oprávnenému, ktorú by bolo možné započítať. Súd nemal ani možnosť preskúmať podmienky započítania vzájomných pohľadávok. Vyšší súdny úradník poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M Cdo 11/2008 zo dňa 26.05.2010, podľa ktorého: „V zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Pritom k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, a akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky.“ Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník dospel k záveru, že povinný neunesol dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam a preto súd nemohol považovať jeho návrh na zastavenie exekúcie za dôvodný. Keďže súd nenašiel dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle §61k ods. 1 Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

7. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 4.8.2017, podal povinný sťažnosť dňa 17.8.2017, teda v zákonom stanovenej lehote. Oprávnený uznesenie vyššieho súdneho úradníka prevzal dňa 3.8.2017.

8. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil rovnakými skutočnosťami ako odôvodnil predtým podaný návrh na zastavenie exekúcie. Poukázal aj na rovnaké súdne rozhodnutia (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/55/2016 a platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/10/2017), ktoré súdu nepredložil ani v rámci podanej sťažnosti. Súdu pripojil znalecký posudok z trestného konania, ktorý bol vyhotovený za účelom znaleckého posúdenia rozsahu, charakteru a závažnosti zranení poškodeného povinného. Povinný navrhol, aby si exekučný súd nechal pripojiť ako dôkaz celý súdny spis z trestného konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5T/55/2016, nakoľko to považuje za potrebné k posúdeniu existencii pohľadávky a jej spôsobilosti na započítanie. Tvrdenia oprávneného, ktoré nemal možnosť si prečítať, nakoľko mu súd jeho vyjadrenie nedoručil, považuje za neopodstatnené, pretože existenciu pohľadávky, resp. jej spôsobilosť na započítanie neosvedčuje to, či o tom súd rozhodne, ale vznik škody. Nie je teda podstatné či súd právoplatne rozhodol alebo nie. Má za to, že má voči oprávnenému vzájomnú pohľadávku. Opätovne zdôraznil, že započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu alebo ak medzi účastníkmi dôjde k dohode o započítaní takýchto pohľadávok. Započítanie je forma bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným plnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Ak jedna z pohľadávok prevyšuje druhú, zaniká

len do výšky protipohľadávky a v prevyšujúcej časti zostáva naďalej v platnosti. Kompenzačný prejav teda môže byť úspešne urobený iba od toho okamihu, keď sa vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, stretli a boli spôsobilé na započítanie. Poukázal ďalej aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré vo svojom uznesení citoval aj vyšší súdny úradník. V zmysle ust. § 61k ods. EP má preto povinný za to, že nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného titulu. Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí jeho návrhu považuje povinný za predčasné, keďže sa neoboznámil s celým súdnym spisom. Súdny spis však oprávnený nie je spôsobilý pripojiť sám bez pomoci súdu. V súdnom spise sa nachádzajú potvrdenia o vyšetreniach, výsluchy a iné listinné dôkazy preukazujúce existenciu tejto pohľadávky, ako aj jej spôsobilosť na započítanie v danej veci. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam povinný žiada súd, aby predmetné uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil, exekučné konanie zastavil a zaviazal oprávneného k náhrade trov konania.

9. Oprávnený sa k podanej sťažnosti vyjadril, na výzvu súdu zo dňa 6.9.2018, podaním doručeným súdu e-mailom dňa 10.10.2018. K tvrdeniam povinného uviedol, že jeho návrh na vykonanie exekúcie je dôvodný. Povinný mu ani po viacerých žiadostiach pohľadávku neuhradil. Pohľadávku, na ktorú bol on zaviazaný voči povinnému platobným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6C/10/2017 zo dňa 26.4.2017, mu uhradil, o čom pripája doklady a to doklad o uhradení sumy vo výške 1.887,60,-EUR zo dňa 5.2.2018 na účet povinného a doklad o uhradení sumy vo výške 870,43,-EUR zo dňa 15.8.2018 na účet povinného s uvedením, že ide o súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Súdu pripojil aj predmetný platobný rozkaz, ktorý však neobsahoval doložku právoplatnosti a vykonateľnosti.

10. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

16. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

17. V zmysle § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

18. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 14. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k sťažnosti povinného konštatuje, že povinný ani v rámci podanej sťažnosti nepreukázal existenciu žiadneho dôvodu, ktorý by v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku mohol byť podkladom pre zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník pri svojom rozhodnutí správne poukázal na hmotnoprávnu úpravu započítania vzájomných pohľadávok upravenú v ustanovení § 580 Občianskeho zákonníka. Je však potrebné zdôrazniť, že na započítanie vzájomných pohľadávok v exekučnom konaní je potrebné aplikovať predovšetkým ustanovenie § 61e Exekučného poriadku. K uvedenému možno uviesť, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.3.2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 1.4.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Nemožno preto prisvedčiť tvrdeniu povinného, ktorý mal za to, že pre existenciu pohľadávky, resp. jej spôsobilosť na započítanie nie je podstatné, či o tom súd rozhodne, ale samotný vznik škody.

20. Sudca konštatuje, že po preskúmaní dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, je v posudzovanom prípade zrejmé, že povinný si voči oprávnenému započítaval pohľadávku, ktorá nie je priznaná vykonateľným exekučným titulom v súlade s § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu voči oprávnenému tak, ako je to ustanovené v § 61e Exekučného poriadku. Dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam nesie povinný. Povinný súdu nepreukázal, že disponuje exekučným titulom voči oprávnenému. Súd preto na kompenzačnú námietku (jednostranné započítanie) pohľadávky povinného, ktorá nie je preukázaná exekučným titulom, voči pohľadávke oprávneného vyplývajúcej z exekučného titulu, neprihliadol. Započítací prejav povinného voči oprávnenému preto nie je po začatí exekúcie právne významný a k započítaniu ani k zániku vymáhanej pohľadávky tak, ako to tvrdil povinný, nedošlo. Nie je preto daný dôvod na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd nevykonal ani povinným navrhovaný dôkaz (pripojenie trestného spisu) z dôvodu, že vykonanie uvedeného dôkazu by nemalo na rozhodnutie súdu žiadny vplyv. Povinný tvrdil, že jeho pohľadávka vyplýva z platobného rozkazu súdu v civilnom konaní a teda súdny spis z trestného konania by takéto rozhodnutie neobsahoval.

21. Okrem uvedeného sudca poukazuje na skutočnosť, že oprávnený súdu dňa 10.10.2018 doručil vyjadrenie e-mailom, toto však v zákonnej lehote a v súlade s ustanovením § 125 ods. 2 CSP nedoplnil v listinnej podobe. Až v tomto štádiu konania bol súdu doručený platobný rozkaz, na ktorý poukazoval povinný (platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/10/2017). Tento bol však súdu doručený zo strany oprávneného bez doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, a to podaním, ktoré nebolo autorizované a ani doplnené písomne v zákonnej lehote 10 dní. Na uvedené podanie preto súd nemohol prihliadnuť, nakoľko nebolo z neho nepochybné, či ho urobila oprávnená osoba (v tomto prípade oprávnený). Iba pre úplnosť sudca konštatuje, že uvedené podanie obsahovalo aj prílohy, ktorými boli dva doklady o úhrade (úhrada sumy vo výške 1.887,60,-EUR zo dňa 5.2.2018 a o uhradení sumy vo výške 870,43,-EUR zo dňa 15.8.2018).

22. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. V zmysle ust. § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti návrhom na zastavenie exekúcie.

24. Vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku o trovách exekúcie, súd nepriznal povinnému trovy konania, ktoré si uplatnil (bez vyčíslenia), nakoľko povinný súdu nijako nepreukázal, že by mu vznikli výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní ani to, že by bol v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie právne zastúpený.

25. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.